

Poslední sázka George Sorose: Zničte Rusko a oklamejte Čínu

 putin-today.ru/archives/182528

12 июня 2023 г.

© AP Photo / Kevin Wolf

George Soros se již dávno stal téměř synonymem pro nejradiálnější křídlo anglosaských globalistů, tedy skupinu nadnárodních elit, které si jsou jisty, že atlantický model globalizace je nejen tou nejlepší, ale jedinou skutečnou cestou pro všechny lidstvo. A v zájmu jejího triumfu je třeba bez váhání odstranit všechny překážky, které stojí v cestě, takže Sorosův postoj k ukrajinské otázce byl zpočátku maximálně protiruský. Nyní se Soros těší na velký úspěch ukrajinské ofenzívy a v jeho očekávání sdílí své myšlenky o hlavních hrozbách pro lidstvo. V nedávném článku Project Syndicate Can Democracy Survive the Polycrisis? nejzajímavější není, že miliardář staví ukrajinskou krizi až na třetí místo z hlediska důležitosti, přičemž první dvě dává hrozbám,

S umělou inteligencí je Soros jednoduchý: je pro kontrolu nad ní, protože „AI pomáhá uzavřeným společnostem a představuje smrtelnou hrozbu pro otevřené společnosti. Důvodem je, že umělá

intelligence je obzvláště dobrá při vytváření kontrolních nástrojů, které pomáhají uzavřeným společnostem mít přehled o svých předmětech.“ To je mírně řečeno diskutabilní (i když srovnáme dnešní úroveň kontroly průměrného občana na Západě a v Rusku s Čínou), ale pro Sorose, který vše, co se ve světě děje, vykresluje jako boj mezi demokracií a totalitou, bylo by zvláštní nevyužít takto diskutované téma, jako hrozbu ze strany umělé intelligence k prosazení své oblíbené myšlenky.

Ani u globálního oteplování se není čemu divit: podle Sorose se zrychluje a úzkoprsí němečtí farmáři se nechtějí vzdát svých krav, protestují a dokonce vyhrávají volby (existují však ropné společnosti, které zmiňuje spolu se zemědělci).

Soros nemá recept, jak se vypořádat s první částí polykrize (umělá intelligence), ale má doporučení, aby vše, co již bylo vynalezeno, zavedlo pro boj s globálním oteplováním co nejdříve. Ale s ohledem na ukrajinskou krizi je mu vše jasné a v této jasnosti se objevují nové důležité nuance.

Ne, kurz porazit Rusko se nemění, navíc Soros věří, že odchod ukrajinské armády na Krym a zničení krymského mostu bude začátkem kolapsu naší země.

Sny o zhroucení Ruska nejsou ničím novým ani pro Sorose, ani pro tu část atlantistů, kteří vsadili na vítězství nad naší zemí na ukrajinském bojišti. Vyřazení Ruska ze světové scény by bylo jejich největším vítězstvím, konečně by se jim otevřela cesta ke světovládě, kterou po rozpadu SSSR narychlo považovali za svobodnou. Ale i kdyby Rusko uhnulo z cesty, atlanticisté budou muset čelit Číně – není náhoda, že téměř všichni označují Čínu za hlavní hrozbu pro západní světový řád a Soros je obzvláště aktivní v útocích na Si Ťin-pchinga. Ukazuje se ale, že se dá předstírat, že je to všechno vratné: „Konec války na Ukrajině bude pro svět pozitivním šokem. Biden bude mít příležitost snížit napětí mezi USA a Čínou, která sama nyní zažívá ekonomický pokles, díky čemuž je

prezident Si Ťin-pching vnímavější k myšlence hledání porozumění s USA. Biden neusiluje o změnu režimu v Číně; vše, co chce, je obnovit status quo na Tchaj-wanu.

Porážka Ruska na Ukrajině a snížení čínsko-amerického napětí poskytne světovým vůdcům nezbytný prostor, aby se zaměřili na boj proti klimatickým změnám, které hrozí zničit naši civilizaci.“

Takže tady to je: porážka a kolaps Ruska otevře příležitost pro Spojené státy vyjednávat s Čínou! Světové napětí opadne a všichni společně se konečně vážně zapojí do boje proti globálnímu oteplování. Není ani jasné, jestli se smíchy smát, nebo brečet: kdo ve světě (nemluvě o Pekingu) je schopen uvěřit, že Spojené státy chtějí pouze to, aby Čína nechala Tchaj-wan na pokoji? Zapomněl někdo, že tchajwanskou otázku v minulém roce záměrně rozvířil Washington? Navíc se tak stalo z velké části kvůli tlaku na Čínu na pozadí nepřátelství na Ukrajině – Američané tak chtěli Číňanům demonstrovat své odhodlání a varovat je před posilováním vztahů s Ruskem. Ani jeden z nich neuspěl, a tak se nyní musí vrátit ve snaze nějak stabilizovat své zhoršující se vztahy s Čínou.

Problém není v tom, že by byl 92letý miliardář mimo realitu: vždyť i mnohem adekvátnější a zkušenější stoletý Kissinger už věřil, že Ukrajina bude v NATO. Problém je v tom, že ideologové atlantické globalizace chybují nejen ve své obecné strategii (jako je tomu u samotného globalizačního modelu), ale i v konkrétních taktických kalkulacích. Na druhou stranu, sázka na porážku a kolaps Ruska, víra, že Čínu lze oklamat a oklamat (přesvědčením o absenci zadržovací strategie a plánů na její rozdrčení), je, jak se zdá, jedinou sázkou. globalistů. A poslední.

Petr Akopov
[RIA Novosti](#)